

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 3T/32/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612010112
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Lóška
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2012:6612010112.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03. mája 2012 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Lóška a prísediacich Jána Petrusa a Dušana Zelenku takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná K. R., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom E., X. slovenského gymnázia XXX/X, prechodne bytom Y. F.b Y. v G., O., t. č. v J. V. V.,

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e

od 21.09.2011, kedy sa s maloletým synom K. R., nar. XX.XX.XXXX v G., nasťahovala do Y. Y. na X. č. X v G., v izbe domova a inde týrala svojho syna tak, že keď plakal a nevedela ho utíšiť, tak silno triasla jeho postieľku, v ktorej ležal, sotila ho do kočíka, viackrát ho udierala päšťou po hlave, naposledy 20.10.2011, kedy ho v izbe v popoludňajších hodinách trikrát udrela päšťou do ľavej časti tváre, ktorým konaním mu podľa lekárskeho posudku podaného znalcom z odboru zdravotníctva odvetvia súdneho lekárstva spôsobila prasklinu lebky v oblasti temenno-záhlavovej vľavo s plášťovým krvácaním pod tvrdou plenou mozgu v čelovej oblasti vpravo, pomliaždenie v oblasti tváre vľavo, pomliaždenie okolo očnice vľavo, podočnicového oblúka vpravo s modrinou a pomliaždenie ušnice vľavo s modrinou, ktoré zranenia si podľa vyjadrenia znalca vyžiadali dobu liečenia a hojenia s prihliadnutím na vek poškodeného od troch týždňov do 41 dní a podľa predbežnej lekárskej správy s následkom syndrómu týraného dieťaťa,

t e d a

- týrala blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické utrpenie bitím a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické zdravie a spáchala uvedený čin závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l a

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. d Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 2 s použitím § 39 ods. 1, 2 písm. c Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a Tr. zák. súd obžalovanú pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaná je povinná nahradiť X. K. R., M. P. V. V., F. XX, V. spôsobenú škodu vo výške 1.733,04 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Po otvorení hlavného pojednávania súd zistil, že ani obžalovaná ani prokurátor nechceli konať o dohode o vine a treste.

Obžalovaná K. R. využila svoje právo a neurobila žiadne vyhlásenie ohľadne skutku. Vypovedala, že v septembri 2011 so svojim maloletým synom K. R. sa nasťahovala do Y. F. Y. v G., starala sa všestranne o syna, správala sa k nemu dobre, nikoho tam nepoznala, sama bola na všetko. Poprela, že by syna fyzicky napádala, avšak stalo sa aj to, že svojho syna aj udrela pästou do tváre, stalo sa to maximálne dvakrát a spravila to preto, lebo nezvládala výchovu, v tom čase jej nikto nepomáhal, pritom bola poučená v nemocnici v V. V. ako má prebaľovať dieťa, ako sa má o neho starať. Hneď po pôrode bývala v V. V., bola prvorodička, otec dieťaťa býva v V. V., volá sa K. V., jeho mama je R. P., u otca dieťaťa v V. V. bývali hneď po pôrode, potom sa pohádali a pobyt v Y. F. v G. jej vybavil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. So svojim synom chodila aj na kontroly k doktorke k U.. M. a U.. K. v V. V.. Syn plakal iba vtedy, keď bol hladný a keď ho bolo treba prebaľiť. Popierala, že by syna sotila v postieľke, prípadne v kočíku a taktiež ho nedusila vankúšom.

Svedkyňa U.. D. M. vypovedala, že obžalovaná so svojim synom bola klientka jej ambulancie, prvýkrát obžalovaná ju navštívila v septembri 2011, potom 20.10.2011, kedy prišla pred 15.00 hod. v doprovide sociálnej pracovníčky aj so svojim synom, sociálna pracovníčka pani L. z Y. F. jej oznámila, že matka dieťaťa pravdepodobne dieťa udrela. Po nazretí dieťa malo na tvári modrinu a taktiež aj na jednom ušku. Vzhľadom k tomu, že ona diagnostické vyšetrenie nemohla robiť, poslala ich do ambulancie úrazovej chirurgie, ešte v ten deň večer stretla pani L., dozvedela sa o tom, že dieťa malo byť prijaté na pozorovanie na Detskom oddelení v nemocnici. Matka s dieťaťom bola u nej ešte aj predtým 10.10.2011 na kompletom vyšetrení, na preventívnej prehliadke vrátane očkovania, dieťa bolo kompletne holé, odvážne, usmievavé, jeho telo bolo krásne, ružové, nebolo podvýživné, bolo tučnučké, resp. primerane živé. Nezistila žiadne známky násillia, matka sa k dieťaťu vždy dobre správala. Hodnotila matku, ktorá urobila vždy to, čo jej bolo povedané, rady lekárov dodržiavala, ona však dieťa môže hodnotiť iba z hľadiska psychomotorického a výživového. Podľa jej názoru nešlo o týranie dieťaťa, ale iba o skratovú reakciu vzhľadom na simplexnosť, resp. jednoduchosť matky.

Svedkyňa W. L., sociálna pracovníčka v Y. F. Y. v G. vypovedala, že v septembri 2011 do Domova sa nasťahovala obžalovaná so svojim synom, vzhľadom k tomu, že bola prvorodička, nebola skúsená matka, sama si od nich žiadala pomoc ohľadne starostlivosti o dieťa, aj o pomoc pri zadelení peňazí aj o urobenie nákupu, vlastne o všetko. Z jej osobného pohľadu posúdila, že veľmi nemala cit k dieťaťu, učili ju, ako a kedy dávať dieťaťu jesť, v čom jej pomáhali aj ostatné ženy, ktoré tam boli ubytované. Z počutia od ostatných žien vie, že obžalovaná mala ubližovať dieťaťu. Ona osobne videla sem - tam nejaké fliačky na líčkach dieťaťa. Keď nastúpila do služby 20.10.2011, nebolo to ako to bolo formulované v obžalobe 19.10.2011, videla, že dieťa bolo zbité, dieťa bolo stále ticho, keď prišla k nemu, počula plač, dieťa malo na tvári fialkasté škvrny a na tých miestach bolo nakrémované. Keď sa pýtala obžalovanej, že čo sa stalo, vtedy nepovedala nič, prikázala jej, aby obliekla dieťa, že pôjde k detskej lekárke. Pani U.. M. ich poslala do nemocnice, vtedy v nemocnici jej obžalovaná povedala, že dala synovi facku. Ona vec neoznamovala polícii, oznámenie išlo z nemocnice. Do nemocnice išla aj k lekárke bez odporu s jej doprovodom.

Svedkyňa L. V. vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní, uviedla, že taktiež bola ubytovaná v Y. F. a keď dieťa obžalovanej plakalo, matka ho nevedela utíšiť, tak mu položila vankúš na tvár, ona však osobne nevidela, iba počula, lebo bývala vo vedľajšej izbe. Viackrát však videla, že chlapec má modrinu na tvári, potom bol stále nakrémovaný. Viackrát ju upozornila na jej správanie, povedala je aj to, že ak nechce syna, nech ho dá do ústavu, ona však odpovedala, že syna chce. Keď aj s ďalšími ženami ju upozorňovali, reagovala agresívne, aby sa do nej nestarali.

Svedkyňa U. K. vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedla, že taktiež je umiestnená v K. O. v Y. v G., s obžalovanou bývala zhruba týždeň, potom bývala o poschodie vyššie. Raz osobne videla, že obžalovaná svojho syna ťahala za uši, dieťa po nociach väčšinou plakávalo.

Svedkyňa U.. R. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že o veci sa dozvedela iba sprostredkované, u obžalovanej žiadne šetrenie ako zástupkyňa orgánu sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately neurobili, síce uviedla, že sa pripája k trestnému konaniu a žiadala v prípade uznania viny obžalovanej, aby bola spravodlivo potrestaná a so zmiernosťou nesúhlasila, uviedla to preto, že tak to má byť, v prípade, ak sa preukáže vina matky. Keď ako pracovníčka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vydáva rozhodnutia, alebo aj je kolegyne, zvyknú aj prešetriť pomery, v konkrétnom prípade pomery neprešetrili.

Svedkyňa E. X. uviedla, že bola spolubývajúca obžalovanej, obžalovanej pomáhali jednak s tým, že nakupovali veci pre dieťa, dávali jej rady, ako sa treba starať, ako treba chovať dieťa a pripravovať pre neho jedlo. Osobne videla, že obžalovaná v kuchyni fackala syna, triasla s ním veľkou silou, nebola dobrou matkou, keď synovi dokázala ublížiť, taktiež videla aj to, že chytila syna a hodila ho do kočíka. 18.10.2011 na dvore dala synovi facku so slovami, že keď bude plakať, zabalí ho do krabice a pošle otcovi. Syn mal na tvári nakrémované modriny. Bol to obyčajný biely krém nahrubo natretý. Dieťa malo aj rozbité pery, keď sa pýtala, že prečo má modriny a prečo má rozbité pery, odpovedala, že syn spadol z postele. V poslednej dobe dieťa nevládalo už ani plakať, potom sociálna pracovníčka zariadenia zobrala dieťa k lekárovi aj s obžalovanou. Často bolo počuť, že dieťa v noci plače. Iné matky k deťom sa správali úplne inak, obžalovaná bola jedinou výnimkou. Ani raz nevidela, že by matka k dieťaťu prejavila nežnosť, preto to dieťa aj ľutovala.

Znalkyňa U.. Z. B. ohľadne zranenia dieťaťa uviedla, že k znaleckému posudku mala k dispozícii zdravotnú dokumentáciu dieťaťa, vyšetrovací spis, 2 ks röntgenových snímok a CD s výsledkami CT vyšetrenia dieťaťa. Nakoľko nebola jednoznačne v zhode s popisom týchto zmien na hlavičke dieťaťa, tak snímky i CT vyšetrenie konzultovala s kolegami RTG a CT v U., ktorí potvrdili, čo si myslela, u dieťaťa bolo zistené pomliaždenie v oblasti tváre vpravo, v okolí očné, podočnicového oblúka vpravo a pomliaždenie ľavej ušnice, na RTG snímkoch a CD disku sa zobrazili dve prasklinky na klenbe vpravo, jedna išla od záhlavovo spánkovej krajiny smerom do spánkovej krajiny a tam sa nachádzala ďalšia prasklinka, ktorá prebiehala mierne šikmo smerom dopredu, tieto prasklinky boli rovnakého státia, pri CT vyšetrení sa zobrazilo plášťové krvácanie pod mozgovú blanu a to vpravo v čelovej oblasti, k mechanizmu zranenia uviedla, že na oblasť tváriky dieťaťa pôsobili najmenej dva tupé údery s väčšou intenzitou a razanciou, pričom podľa charakteru lomných línií možno predpokladať, že dieťa sa v momente pôsobenia násilia na hlavičku prevažne spredu a čiastočne zľava prejavilo protinázom hlavičky o plošnú podložku, z toho sa dá usudzovať, že tam došlo protinázom k prasknutiu kostí, ako následok pôsobenia násilia spredu, teda vylúčila, aby tieto praskliny vznikli pádom, možno predpokladať, že dieťa sedelo alebo ležalo. U dospelého človeka následky by boli závažnejšie, ale u dieťaťa nie, z dôvodu, že tá hlavička má tendenciu sa podvoliť stúpajúcemu vnútrolebečnému tlaku bez hrozivých následkov ako u dospelého človeka. U dieťaťa dá sa predpokladať, že nejaké neurologické výpady neboli, má na mysli klinické, z toho dôvodu, keďže krvácanie sa nezväčšovalo a vďaka komplexnej lekárskej starostlivosti bol poúrazový stav zvládnutý, nedošlo k ďalšiemu rozvoju komplikácií tohto zranenia. Dobu liečenia a hojenia s prihliadnutím na vyššie uvedené uviedla do 41 dní, jednalo sa o aktívne konanie inej osoby, intenzitu zraňujúcej sily (údery vedené veľkou razanciou). Či to možno hodnotiť ako syndróm týraného dieťaťa, k tomu sa nevie vyjadriť. V zdravotnej dokumentácii nenašli staršie údaje, to, čo zistila bolo čerstvé, dieťa bolo dobre živé, skôr až pretučnené. Psychickú formu týrania nevedela posudzovať, o čom hovorila, to bol jednorázový prejav, môže povedať, že bolo to pre dieťa bolestivé.

Súd ďalej sa oboznámil s predchádzajúcimi výpoveďami svedkov U.. X. M., K. V., R. P., K. V., U.. R. K., ďalej so znaleckým posudkom, zápisnicou o trestnom oznámení, uznesení o ustanovení opatrovníka, poverení, vyčíslení nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, lekárske správy, zmluvou o poskytovaní sociálnych služieb, úradným záznamom, správami na obžalovanú z J. O.y, z U. J. E., odpisom z RT, podstatným obsahom pripojených spisov Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T 19/2008 a 4T 67/2009.

Po takto vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že trestná činnosť obžalovanej bola počas dokazovania a hlavne z výpovedí jednotlivých svedkov dostatočne preukázaná, samotná obžalovaná v podstate pri výsluchu popierala, že by týrala svojho syna, avšak priznala sa k tomu, že raz sa stalo, že

päšťou dvakrát udrela svojho syna do hlavy, lebo stratila nervy, syn plakal a nevedela ho utíšiť. Vypočuté svedkyne, najmä spolubývajúce, či už priamo boli prítomné, alebo len z počutia, uviedli, že obžalovaná nebola dobrou matkou, nezvládala jeho výchovu, syna dosť často bila, taktiež raz sa stalo, že ho hodila aj do kočíka, silno ho triasla. Po týchto skutočnostiach podrobne vypovedala najmä spolubývajúca, ktorá bola priamo prítomná pri tých skutočnostiach E. X.. Opatrovníčka vo veci vystupujúca ako svedkyňa U.. R. U. - K. k veci sa nevedela vyjadriť, lebo žiadne šetrenie pomerov neurobila, iba formálne sa vyjadrila k trestnému konaniu a žiadala, aby matka bola spravodlivo potrestaná. Jej výpoveď pre súd, keby si splnila svoju zákonnú povinnosť, by mohla byť dôležitá. Ďalej vo veci bola vypočutá aj sociálna pracovníčka z Y. F. Y. v G. W. L., ktorá síce pri skutkoch prítomná nebola, ale na základe poznatkov ďalších ubytovaných v domove o obave o maloleté dieťa navštívila ošetrojúcu lekárku, následne nemocnicu, sama videla na dieťati modriny na tvári, ktoré boli hrubo nakrémované, samotná matka v nemocnici jej prezradila, že dieťa udrela. Ošetrojúca lekárka U.. D. M. vypovedala, že keď sociálna pracovníčka sa dostavila k nej, ona na dieťati v oblasti tvári zbadala modrinu a taktiež aj na ušku, a vzhľadom k tomu, že diagnostické vyšetrenie nemohla riešiť, tak ich poslala do nemocnice na vyšetrenie, kde bolo ponechané na pozorovanie, inak k predchádzajúcemu stavu dieťaťa sa vyjadrila kladne. Znalkyňa U.. Z. B. vo svojom znaleckom posudku, ale aj pri výsluchu na súde uviedla, že ona sa vyjadrila iba k jednorázovému konaniu matky, na základe toho zistila, aj z CT vyšetrení aj zo zdravotnej dokumentácie dieťaťa, že dieťa utrpelo zranenia, ktoré sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Splnomocnená zástupkyňa X. K. U.. X. M. uviedla, že poisťovňa uhradila všetky zdravotné náklady spojené so zdravotnou starostlivosťou o maloletého K. R., vyčísliť škodu 1.733,04 Eur, náhradu ktorých si uplatňujú.

V priebehu vyšetrovania bol vypracovaný aj znalecký posudok ohľadne zdravotného stavu obžalovanej znalcami z odboru Zdravotníctvo - psychiatria, v záveroch znalci uviedli, že obžalovaná procesuálnym ochorením netrpí, no je trvalo duševne zaostalou, pravdepodobne na základe okolopôrodného poškodenia mozgu, schopnosť rozpoznať nebezpečnosť inkriminovaného konania pre spoločnosť a schopnosť predvídať následky, teda aj chápať protiprávnosť konania, mala podstatne znížené, nie však na úroveň nízku. Ovládacie schopnosti mala situačne prechodne ľahko nepodstatne znížené. Jej pobyt na slobode zo psychiatrického hľadiska považujú za mierne rizikový, preto navrhli psychiatrické liečenie ambulantnou formou, pričom neočakávajú zlepšenie intelektových schopností, ale stlmenie eventuálnych situačne podmienených agresívnych prejavov.

Trestnú činnosť obžalovanej dokumentujú aj ďalšie listinné dôkazy, a to lekárske správy.

Súd trestnú činnosť obžalovanej právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a , 2 písm. d Tr. zák.

K osobe obžalovanej súd zistil, že je nezamestnaná, z miesta trvalého bydliska pre nedostatok údajov nie je bližšie hodnotená. Z J. O. je hodnotená kladne, ústavný poriadok a denný režim dodržiava, príkazy a nariadenie príslušníkov plní, v styku s obvinenými konfliktné situácie nevyvoláva, v osobných veciach sa snaží udržiavať poriadok na požadovanej úrovni, do práce v ústave nie je zaradená, disciplinárne odmenená ani potrestaná nebola. Z odpisu z registra trestov ako aj z pripojených spisov na území Slovenskej republiky bola dvakrát súdne trestaná, raz Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 1T 19/2008 z 02.07.2008 pre § 188 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s určením skúšobnej doby do 09.08.2012 s probačným dohľadom, bolo jej uložené obmedzenie zákazov požívať alkoholické a iné návykové látky v skúšobnej dobe, zúčastniť sa rekvalifikačného kurzu a podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu a zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Naposledy Okresným súdom Banská Bystrica trestným rozkazom sp. zn. 4T 67/2009 z 24.06.2009 bolo u obžalovanej upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na vyššie citovaný rozsudok, vtedy sa dopustila prečinu podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti boli v rovnováhe, ďalej súd poukázal, že trestnú činnosť obžalovaná spáchala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, súd osobitne vyhodnotil osobu páchatelky, jej pomery, možnosť jej nápravy. Zákon za zločin, ktorého sa obžalovaná dopustila v zmysle § 208 ods. 2 Tr. zák. ustanovuje trestnú sadzbu s dolnou hranicou 7 rokov a hornou hranicou 15 rokov, súd bol toho názoru, že vzhľadom na pomery páchatelky s poukazom na znalecký psychiatrický posudok, hlavne na zmenšenú pričetnosť, jej zdravotný stav a vzhľadom k tomu, že

súčasne bolo uložené aj ochranné psychiatrické liečenie, súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti trestná sadzba vyššie uvedená pre obžalovanú je neprimerane prísna a postačuje aj trest kratšieho trvania, preto súd bol toho názoru, že je vhodné u obžalovanej mimoriadne znížiť trest, ktorý uložil vo výmere štyri roky nepodmienečne, vzhľadom k tomu, že v posledných desiatich rokoch nebola pre úmyselnú trestnú činnosť vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ju do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, na základe záverov znaleckého posudku jej uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, X. K. si riadne, včas a zákonným spôsobom uplatnila nárok na náhradu na zdravotné náklady vynaložené na zdravotnú starostlivosť na maloletého K. R. vo výške 1.733,04 Eur, preto súd obžalovanú zaviazal túto škodu nahradiť s poukazom na ustanovenie § 287 ods. 1 Tr. por..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice